

Hvor er vi nu? Glimt fra en løbers univers.

Ja, det er altså titlen på min bog. Men hvor er vi nu? Kunne man jo også spørge sig selv om lige her. Lige her og nu befinder vi os på Brabrandstien i en af Aarhus' mest populære rekreative områder. Vi er så at sige på rekreation. Og personligt vil jeg ikke bytte for en million. Altså hvis jeg flyttede tilbage til der hvor jeg kommer fra, Harboøre, så kunne jeg måske endda få 2. Og hvis jeg så yderligere går 40-45 år tilbage i tiden, så stiger kontrasten og billedet bliver tydeligere på det der fænomen vi kalder rekreation i form af motion.

Ude på landet, hvor jeg kommer fra, var det hovedrystende tosset og nærmest et syndigt spild af energi når jeg tog min røde SCO-racer, som jeg havde sparet op til ved at hakke roer, og kørte om kap med mig selv for at sætte verdensrekord i mit eget lille univers. Og da jeg senere gik over i løb og blev mødt af min far med spørgsmålet: "Hva' render du atter? Ta' dog en skovl og brug din energi på noget formålstjenligt!" Kunne jeg godt føle mig rimeligt dum og ret meget til grin. Og set i det lys, i dag føle mit løberliv som en "[syndflod af spildte bedrifter](#)" (CV Jørgensen).

Men samfundet har ændret sig meget siden. Vores livsstil betyder at motion er blevet formålstjenligt. I dag kan man faktisk opleve voksne mænd og kvinder ræse af sted her på stien nøjagtig som jeg gjorde det som dreng. Og i modsætning til dengang kan man nemt få indtryk af at motion i dag er en meget alvorlig affære. Det synes jeg er ret tankevækkende og egentlig også ret morsomt. I det hele taget vil jeg gerne gøre lidt grin med Alvoren og alle de regimer vi kan finde på at bygge op omkring vores motion.

Vi er på rekreation her nede ved søen. Og vi skal huske at der er flere faktorer der virker. Naturen i sig selv virker helende. F.eks. kan man finde en fantastisk ro bare ved at stoppe op og kigge ind i øjnene på en ko. Det gør jeg ofte på mine korte ture hen til bænken og tilbage. Ja, det er bl.a. også den slags "småting" jeg har skrevet om i min lille bog.

Og så en lille fodnote:

Hvis man stopper op på Brabrandstien for at kigge på køer, så HUSK ikke at stå på cykelstien. Det kan nemlig hurtigt blive en ret urolig oplevelse. Her hersker nemlig dem af os motionister, der først lige skal have raset ud, før vi kan falde til ro. ☺

<https://jyllands-posten.dk/jpaarhus/opinion/breve/ECE12366657/flokkkultur-paa-brabrandstien/>

Og heraf følger så det store fodnotespørgsmål:

Hvor er vi nu i et klima og bæredygtighedsperspektiv? Kan motion blot for motionens skyld igen blive at anse som et syndigt spild af energi, og os motionister på Brabrandstien i virkeligheden ende med at komme i bås med koen?

http://www.vivamarathon.dk/glem_pisken.html

Sidste fodnote er fra bogen:

Når jeg står op, er jeg glad i låget,
så får jeg kaffe til morgenmad.
Jeg hilser pænt på fru en lidt fjoget.
Hun siger noget. Ja, ved du nu hvad!
Dagen er ny. Himlen er blå.
Der er ikke det, jeg ikke kan nå!
Uuh jeg er så fløjtende glad.
Jeg ved egentlig ikke for hvad.
Jeg er en glad idiot!

Før var jeg altid så trist og bedrøvet,
men så sagde psykologen til mig:
"her er en kur no'n løver har prøvet.
Lad os se om den virker på dig!"
Først løv jeg en tur, så løv jeg to,
så kom der fjedre i mine sko.
Uuwauw jeg er så brølende glad.
Et los af løven og hvad?
Jeg er en glad idiot!

Dagen er ny. Himlen er blå
og jeg har kun taget løvesko på.
Juhuu jeg er så styrtende glad
og når jeg har fået et bad,
så er jeg en ren idiot!

En (omskrevet) Glad Idiot
af Shu-bi-dua

Bogen kan købes i diverse boghandler, men i dagens anledning, så mit "lille" løbeprojekt alligevel kunne vise sig at være formålstjenligt, har jeg fået lov til at sælge en lille bunke til et godt formål (Mellemfølelig Samvirke).

<https://voresbrabrand.dk/blog/40-aar-med-loeb-rekorder-mesterskaber-og-en-masse-eftertaenksomhed/>